

HOED

Ik moest laatst even bij de huisarts zijn. Niks ernstigs hoor. Een klein dingetje, niet echt belangrijk. Plasklachten? Nee, nee geen plasklachten. Gewoon een klein ongemakje. Had ook niet hoeven gaan, kan er oud mee worden. Maar daar gaat het nou even niet om. Als je vroeger naar de huisarts ging, dan kwam je bij hem of haar in de praktijk. Dan was er hooguit een andere Bergenaar voor je. Iemand die je wel of niet kende. Nu moet je naar de HOED. De HOED? Ja, de HOED. Dat betekent 'Huisartsen Onder Een Dak'. Leuk bedacht toch. Alle ellende zet je in één gebouw met de apotheek ernaast. Klaar. Maar wat ze vergeten zijn, is dat een HOED ook een POED is. Een POED? Ja, POED. Dat betekent 'Patiënten Onder Een Dak'. Ik wist niet wat me overkwam toen ik daar naar binnen ging. Menig horecazaak in Bergen zou jaloers zijn op zo'n clientèle. 't Zat helemaal ramvol. Wel 60 'zieken'. Kuchen, hijgen, hoesten, snotteren. Als je al niet ziek bent, dan word je het daar wel. Big business! En dan al die priemende blikken. Zo van: 'wat zou hij nou onder de leden hebben?'. In de wachtkamer is geen stoel vrij. Dan haal ik een oude truc van stal. Doe ik ook altijd in het wellness-centrum. Als dan het bubbelbad helemaal vol zit met van die vieze mensen, dan kom ik er aan en meld hardop dat het bubbelen zo goed is voor mijn knobbelwratten en psoriasis. Binnen tien tellen heb ik het hele bad voor me alleen. Dus, zodra iemand in de wachtkamer vraagt wat er met mij aan de hand is, dan zeg ik net even te hard dat ik kom voor mijn nieuwe Aidsremmers. Nou ik weet niet of u wel eens 60 'doodzieke' Bergenaren als vlooiën uit elkaar hebt zien springen. Zo leuk! Goed, zitplaats gevonden. En dan maar wachten. Oké, het is een wachtruimte en geen doorstroomruimte. Mijn huisarts heeft de gewoonte om uitgebreid met alle patiënten de klachten door te spreken, dus is het een lange zit daar in de POED. Na een half uur mag ik eindelijk naar binnen. Ik vertel wat er aan de hand is en vijf minuten later sta ik weer in de WOED. WOED? Ja, WOED. Dat is de 'Wachtruimte Onder Een Dak'. Op naar de apotheek. Ik weet niet of u vroeger wel eens bij Bakker Baltus kwam? Maar daar moest je altijd een nummertje trekken. Dat is daar ook zo. Weet u waarom? Omdat mensen altijd willen voordringen. Daarom. Nu gaat het tenminste eerlijk. Maar daar is het helemaal een volkstribunaal. Als je eenmaal aan de beurt bent en je begeeft je naar de balie, waar de vriendelijke dame van de apotheek jouw receptje in ontvangst neemt, dan voel je meteen de blikken in je nek van de andere mensen die een hoger nummertje hebben dan jij. Je ziet ze wachten tot er een hoorbare conversatie ontstaat tussen de patiënt en de apothekersassistente waaruit ze te weten kunnen komen welke verschrikkelijke ziekte je onder de leden hebt. Wat ben je dan blij als je weer buiten staat. Nee, ziek zijn is geen pretje. Geef mij maar lekker GOED. GOED? Ja, GOED. Betekent niks hoor. Gewoon dat het GOED met je gaat...